

och sententian. Men därvid är *ett*, hittills nästan helt förbiset, av kapital vikt: en rätt interpretation. Det gäller att förstå dessa aktstycken, noga väga deras innehåll och punkt för punkt se detta mot bakgrunden av gällande rätt och rättsuppfattning.

## IV.

Den första akten i det drama, som historien om Stockholms blodbad upprullar, är framläggandet av Gustaf Trolles klagoskrift.

Christiern II:s kröning var över. I tre dagar, söndag, måndag och tisdag, från den 4 till den 6 november 1520, hade fest följt fest på Stockholms slott. Dagen efter, den 7, samlades rikets råd, män och kvinnor av adel, klerker och borgare ännu en gång dit. De samlades i stora salen. Konungen var närvarande. Mäster Jon, kanik i Uppsala, framträdde inför honom. Han uppläste ärkebiskopens klagoskrift.

Denna klagoskrift riktade sig mot bestämda, namngivna anklagade, de flesta efter kallelse närvarande. Den stämplade dem alla såsom uppenbara kättare. Ärkebiskopen hävdade, att dessa kättare med sina »obekvämelige» och oärlige gerningar hade kastat sig »upp mot allan kristendomen». Gärningarna hade gått ut över gods, räntor och personer och riktat sig mot Gustaf Trolle själv och hans kyrka och prästerskap, ärkebiskop Jacob Ulfsson, biskop Otto av Vesterås och mäster Jon. De uppräknades och de skador ärkebiskoparna och kyrkan i Uppsala tagit värdesattes. Prästerskapet i Uppsala och Vesterås stift hade de anklagade, då ärkebiskopen och biskopen gripits, »emot all kristendomens förbud och skickelse» trugat till att säga messa. Ärkebiskopen erinrade konungen om den ed han svurit honom vid kröningen. Hans yrkande gick ut på att konungen ville hjälpa honom, de andra och »all kristendomen» till rätt över de uppenbara kättarna, att prelaternas och kyrkans gods måtte restitueras och »skadeböter» erhållas; därjämte begärdes arrest på de anklagades personer, tills konungen övervägt vad rätt över dem som han vore pliktig de förfördelade. Yrkandet gjordes under förklaring, att det ingalunda stod